

od Fleury se je artiljerijski ogenj časovno oživel.

Prvi generalkvartirni mojster
Ludendorff.

Z italijanske fronte.

Italijansko bojišče. Iz vojaškega razmotrivanja: Po veliki zmagi v 12. soški bitki se je splošno prodiranje ob Piavi ustavilo. Nastali sta 2 fronti, ki se stekata v kot: fronta ob Piavi od izvira te reke do Perderobe in gorska fronta od tega kraja do Asiaga, dalje zapadno ni nobene izpremembe. Na fronti ob Piavi so mogli Italijani zapadni rečni breg obdržati skoraj ves. Samo na izlivnem ozemlju je neka honvedska divizija kmalu, ko je došla do Piave, prekorčila glavni rečni rokav in bori sedaj v lagunah žilavo proti italijanskim mornariškim četam. S strani čet Borojevičeve armadne skupine zavojevana mostišča na desnem Piavskem bregu so bila polagoma opuščena, zadnje ono pri Cenzonu. Ta mostišča so se nahajala vsa pod koncentričnim sovražnim artiljerijskim ognjem, sovražnik jih je obkoljeval in tako ni bilo možnosti za operativno razvijanje za njih. Opustitev teh mostiških opozicij se more smatrati za prekinjenje forsiranja Piave, toliko bolj, ker že nekaj tednov je središče boja preloženo na gorsko fronto v svrhu, da se onemogoči Italijanom držanje piavske fronte vsled ogroženja z boka. Na gorski fronti je razločevati z ozirom na večje boje dva odseka in sicer odsek med Piavo in Brento, na katerem se bori 11. armada generala grofa Scheichenstuela. Operacije na teh dveh odsekih so se odigravale v velikih bojih s pridobivanjem prostora proti jugu. Po zavojevanju masiva Melette in ustavljenju južne globeli Ference s strani 11. armade, vzletju hriba Asolone in gorovja pred masivom Grape po Krausovi armadni skupini so se omejevale operacije na obrambo južnih utrdb pred visoko planoto Sette Comuni in na zadnjo glavno pozicijo v gorovju med Piavo in Brento. Pretekli teden je sovražnik tukaj prešel k protinapadom zlasti vzhodno hriba Grape in si je osvojil zopet del izgubljenih jarkov na ozemlju hriba Tombe. Na tej točki delujejo v glavnem Francozi armade Fayole. Začetkom preteklega tedna se je pričela napovedana ofenziva med Brento in hribom Pertica. Posrečilo se je Italijanom po jako hudih spopadih vdreti v naše jarke, ali že s prvim protisunkom so bili vrženi iz njih in vsa najsrednejša črta je ostala polna v naši posesti. Drugi dan so naskakovali Italijani trikrat na zapadnem pobočju hriba Pertica in vsakokrat se je zlomil njihov naval z največjimi izgubami v ognju naše artiljerije in naših strojnih pušk. Tudi ob spodnji Piavi pri Bressaninu so bili ustavljeni italijanski napadi. Od teh ponesrečenih napadov dalje se omejuje sovražnikovo bojevanje samo na ljut ogenj. Na gorski fronti dela zimsko vreme našemu armadnemu vodstvu največje težkoče, kajti vse zvezne črte so pod snegom in ledom, dočim stoji sovražnik tik ob robu nižine in so mu na razpolago bogata prometna sredstva, kar zadostno razlaga, zakaj naše operacije počivajo.

Ruski dolgovi.

K.-B. Petersburg, 18. januarja. (Agentura.) Sovjet ljudskih pooblaščenec je 14. t. m. sprejel načrt odredbe glede proglasitve ničevosti vseh zunanjih in notranjih ruskih državnih posojil od 14. decembra 1917 naprej. Decembrski kupon teh posojil se bo izplačal. Enako se proglase za ničeve državne garancije za podjetja in naprave vseh vrst, ki jih je dovolila prejšnja vlada. Kratkodobne obveznosti in državne zakladne nakaznice ostanejo v veljavi ter morejo te listine krožiti kot bankovci. Mali imetniki notranjih posojil v znesku manj, kot 10.000 rubljev, dobe rente v višini dosedanjih ob-

restí. Hranilnic ta odlok ne tangira. Odlok se bo predložil centralnemu izvršilnemu odboru v odobrenje.

Pomorski junak.

Prinašamo sliko fregatnega kapitana v. Müller, svoječasnega poveljnika junaške

Fregatkapitän von Müller
Kommandant S.M. Schiff, Emden

nemške ladje „Emden“, ki je prišel po neštetih junaških činih v angleško vjetništvo in se zdaj vrne v svojo domovino.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 12. januarja. Vključno močnemu, z vsemi sredstvi izvršenemu protiučinku postalo je na severnem bojišču zopet 21.000 brutto-register-ton trgovskih ladij našim podmorskim čolnom kot žrtev.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Delo na morju.

W.-B. Berlin, 12. januarja. Dne 14. in 15. januarja napravile so lahke nemške pomorske vojne sile vožnjo skozi južno Severno morje. Niso zadele ne na sovražne vojne ladje, ne na trgovinske ladje, vključno temu, da so severno od izlive Themse sunile tesno do angleškega obrežja. Tam so vzele važne pristaniške naprave iz najmanjše oddaljenosti pri dobremu opazovanju z nad 300 streli pod učinkujoči artiljerijski ognjem.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi plen.

W.-B. Berlin, 18. januarja. Eden naših podmorskih čolnov potopil je zadnjič na zapadnem bregu Angleške 4 parnikov, eno francosko stražno ladjo, eno ladjo na jadre in en ribiški parnik. Večina ladij je bila pod znatnim sovražnim protiučinkom v za močni odpor proti podmorskim čolnom posebno ugodnem vodovju Irskega morja in Bristolkega kanala s spretnimi napadi potopljena.

Šef admiralnega štaba mornarice.

25.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 11. januarja. Novi uspehi podmorskih čolnov v vzhodnem Srednjem morju. 4 parniki in ena jadernica s skupno 25.000 brutto-register-tonami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Dva torpedna lovca izgubljena.

K.-B. London, 18. januarja. Admirali-teta naznanja: Dva angleška torpedna lovca sta pri vrnitvi k svojim postojankam med ljutimi snežnimi viharji v noči od 12. januarja na škotskem obrežju prišla na skale in se z vsem moštvo potopila. Rešiti se je zamoglo le enega mornarja.

Podmorski čoln pred Ameriko?

K.-B. Frankfurt, 17. januarja. „Frankfurter Zeitung“ poroča iz Berna: „Le Journal“ poroča iz New-Yorka, da se tam govori, da je neki podmorski čoln sto mil od zaliva Galveston neki ameriški parnik potopil.

32.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 20. januarja. Eden naših podmorskih čolnov, poveljnik kapitänlajtnant Tickmann uničil je pred kratkim 6 oboroženih parnikov z okroglo 32.000 brutto-register-tonami. Večina ladij se je v Irskem morju, deloma posamezno, deloma iz spremstva postali močnim varstvom sestrelilo. Med njimi se nahajal neki 13.000 ton veliki parnik, podoben „Afrique“-tipa linije Withe-Stare.

Šef admiralnega štaba mornarice.

22.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 21. januarja. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču. 22.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Pomorska bitka pri Imbrosu.

K.-B. Dunaj, 22. januarja. (Uradno.) Dne 20. januarja sunile so turške bojne sile in sicer pancerska križarka „Sultan Javuz Selim“ (preje „Goeben“), mala križarka „Midilli“ (preje Bresslau) in torpedni čoln iz Dardanel proti sovražnim bojnim silam, ki se jih je po letalcih opazovalo pri otoku Imbros. En veliki in en manjši angleški monitor sta bila uničena, en transportni parnik od 2000 ton potopljen, več bark težko poškodovanih in angleška signalna postaja ob zalivu Kephalos uničena. Pri vrnitvi v Dardanele se je mala križarka „Midilli“ vsled min ali podmorskih čolnov potopila. „Sultan Javuz Selim“ je prišel pri vходу v Dardanele na plitvo.

Križarki „Bresslau“ in „Goeben“ sta kakor znano, dne 6. avgusta 1914 pri Messini hrabro predrla angleško pristaniško stražo in ste došli dne 10. avgusta v Dardanele. Prodani na turško mornarico so ji zlasti buju proti ruski mornarici v Črnem morju mnogo koristili. Uničena križarka „Midilli“ je bila zgrajena l. 1911, imela 4550 ton in 370 mož posadke. Pancerska križarka „Goeben“ je 23.000 ton velika in ima 1000 mož posadke.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Plen podmorskih čolnov decembra meseca.

K.-B. Dunaj, 21. decembra. Vsled vojnih odredb osrednjih sil se je v mesecu decembru 1917 skupno 702.000 brutto-register-ton za naše sovražnike rabljivega prostora na trgovinskih ladjah uničilo. S tem se povišajo dosedanj uspehi neomejenega boja podmorskih čolnov na 8.958.000 ton.

19.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 21. januarja. V zapadnem delu zatvornega okoliša okrog Anglije prizadeli so naši neumorno delujoči podmorski čolni sovražniku izgubo 19.000 brutto-register-ton prostora trgovinskih ladij.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Zaupna okrožnica.

Kakor znano, so dale srbske zarote zadnji povod svetovni vojni. Od Belgrada sem se je vnelo „jugoslovansko“ gibanje, ki se je pa potem v Bosni, Dalmaciji, Hrvatski, na Kranjskem in Spodnjem Štajerskem razširjalo.

To se je pokazalo zlasti pri neki sodnijski razpravi, ki se je vršila pred izbruhom

vojne zoper 32 slovenskim visoko in srednješolcem v Ljubljani. Ti šolarji so imeli tajno politično organizacijo, ki je imela namen, pospeševati velesrbsko agitacijo. Razprava je dognala, da je ta organizacija stala v zvezi z enakimi v Bosni in Hercegovini in da jo je slovenski srednješolec Vladko Fabjančič ustanovil. Ta se je nahajal od jeseni 1. 1911 do jeseni 1. 1912 v Beogradu, kjer je dobival iz uradnih sredstev na mesec 200 dinarjev. Glavna kolovodja Fabjančič in Avgust Jenko sta junija 1914 l. na Srbsko pobegnili in sta se potem v srbski armadi proti svoji avstrijski domovini borila. Neki Endlicher si je vzel življenje pred razpravo, Janko Novak je bil obsojen na 5 let ječe, ostali pa na zapore od 14 dni do 4 mesecev.

Vsled takih dogodkov so morale biti oblasti po izbruhu vojne še bolj opazne. Nekaj oseb je prišlo tudi pred sodnijo in so bile večinoma zaradi veleizdaje obsojene. Ko se je zopet ustavno življenje uresničilo, vložilo se je mnogo pritožb zoper postopanje oblasti. Dr. Korošec v znani svoji predrznosti je napadal posamezne oficirje, tako, da je moral vojni minister tega političnega kaplana prav oistro za ušesa prijeti. Slovenski listi pa so tudi brez vsacega vzroka dolžili Nemce, češ, da so ti dotične veleizdaje osumljene osebe denuncirali.

Pred kratkim pa je prinesel „jugoslovanski“ list „Slov. narod“ prav zanimivo vest. Povedal je namreč na podlagi dokazov, da je svoj čas voditelj Slov. ljudske stranke dr. Šusteršič organiziral pravi zistem za denunciacije in v uporabil za to čedno delo ves aparat klerikalne stranke. Slovenska klerikalna stranka je bila torej prava špijunska ali policijska družba. — Danes pa — in to je najzanimiveje na tej zadevi — danes nastopa ista klerikalna stranka za „jugoslovanstvo“, torej za veleizdajalsko idejo, proti kateri je svoj čas najela na stotine policajev in volonov. To je tako podla stran klerikalne duše, da se nam le vboگو slovensko ljudstvo smili, ki je žrtev te hujskarije.

Ruski ustavodajni zbor razpuščen.

Petersburg, 19. januarja. Ustavodajni zbor je po poldrugournem posvetoivanju glasoval proti izjavi izvršilnega centralnega odseka. Boljševiki so se nato odstranili. Ustavodajni zbor ni hotel odobriti načina, kako vodijo sovjeti, ki so zapustili zbornico, mirovna pogajanja. Ob 4. zjutraj so pomorščaki zborovanje razgnali. Danes bo izšla odredba, ki razpušča ustavodajni zbor.

Amsterdam, 20. januarja. (K.-B.) Reuter poroča iz Peterburga 18. t. m.: Konstituantno je otvoril ob 4. popoldne predsednik centralnega komiteja vseh“ svetov Sverdlov. Štiri ure poprej je neka maksimalistična skupina napadla demonstracijski obhod zveze za obrambo konstituantno in strgala njeno zastavo. Na ukaz za streljanje se je odzvalo moštvo neke strojne puške. Več oseb je bilo ubitih in ranjenih.

Nabiranje podpisov za „jugoslovansko deklaracijo“.

Z vsem duhovniškim in posvetnim svojim aparatom pričela je klerikalna stranka zdaj nabirati podpise za „jugoslovansko deklaracijo.“ Kakšni namen ima to nabiranje podpisov, je očitno. Predložiti se hoče pole s skupaj prigoljufanimi podpisi vladi in s tem nekako „dokazati“, da je slovensko ljudstvo za uresničenje „jugoslovanske“ države. Slepti se hoče javnost in vlado!

Seveda, težko ni nabirati podpise z duhovniškim pritiskom. Vsakdo podpiše, kajti kdor ne bi podpisal, ta bi postal na deželi nemogoč, tega bi bojkotirali in spovednici hujskali, tega bi moralno in morda tudi telesno pobili. Poleg tega se pa ljudi tudi z vsemi mogočimi lažmi zapeljuje in za nos vodi. Zlorablja se vero in vemo slučaje, ki so tako gorostasni, da bi jih nikdo ne veroval, ko bi se v resnici ne dogajali. Enoletne otroke se podpisuje za „jugoslovansko dekla-

racijo“. Ljudem se laže, da se pri njih ne bode več rekviriralo, ako podpišejo, da v „jugoslovanski“ državi ne bode treba toliko davkov plačati, nego v Avstriji, da je „jugoslovanstvo“ predpogoj za mir. Celo ime presvitlega našega cesarja se zlorablja v te namene in ljudje v svoji naivnosti res mislijo, da je sam cesar za „jugoslovanstvo.“ Na ta podli, hudobni in sleparski način se zamore seveda mnogo „podpisov“ dobiti. Ali kdo bi veroval, da zamorejo imeti taki podpisi kakšno veljavo?

Kdo pa je sploh naročil to „glasovanje“ za „jugoslovansko“ državo? Kaplan dr. Korošec in nikdo drugi! To glasovanje je torej navadni politični švindeli najgrše vrste in ti podpisi so izgoljufani!

Protestiramo proti nasilju napram našim pošteno avstrijsko mislečim somišljenikom na deželi. Protestiramo proti zlorabi katoliške vere in cesarjevega imena v politične „jugoslovanske“ namene. In storili bomo vse, da se to podlost enkrat vstavi!

Von Capelle.

Državni tajnik nemškega mornariškega

Admiral v. Capelle.

urada admiral v. Capelle bil je odlikovan z visokim redom pour le merite.

Pogajanja za mir.

Pogajanja za mir v Brest-Litovskem so se zopet do 29. t. m. prekinila. Zastopniki ruskih „boljševikov“ napravljajo vsekakor vtis, kakor da bi se jim v resnici ne bi šlo za mir, marveč le za zavlačenje vojne. Stvar se bode morala enkrat tako ali tako končati. Rusija je od našega in nemškega orožja premagana in naravnost samomor je, ako se zdaj vsled druge sovražne agitacije noče prilagoditi temu dejstvu, ko zmagovite osrednje sile vendar ne zahtevajo drugega, nego pravico. V naslednem prinašamo uradna poročila o razpravah v Brest-Litovskem, ki pač dokazujejo, da je naše in naših zaveznikov stališče vedno enako pošteno. Glavna stvar je pa sicer, da je Rusija v sedanjem stanju — ko se v njeni sredini porajajo zopet z vsakim dnevom nove revolucije — za vsako nadaljevanje vojne nezmožna. „Boljševiki“, ki so toliko besedičili o socialistični pravičnosti in enakosti, delujejo proti drugače mislečim geslo nasilnostjo, kakor svoječasn vladar carja-batjuške. Načelo je torej postranska stvar, — glavno je pri teh ljudeh moč! Vendar pa je upati, da se položaj ugodno spremeni. Uradna poročila pravijo, da stojimo neposredno pred sklepom miru z Ukrajinci, ki so eden najpomembnejših narodov na Ruskem. „Boljševiki“ pa se morajo sami z nasiljem in med prelivanjem krvi braniti zoper lastne sodržavljane. Kdaj bode konec tej tragediji na Ruskem?

Notranji minister grof Toggenburg o mirovnih pogajanjih.

Dunaj, 19. januarja. Proračunski odsek se je tudi danes predvsem bavil z mirovnim vprašanjem.

Poslanec Seitz (soc. dem.) je izjavil, da smatra večerajšnjo izjavo ministrskega predsednika za nezadostno. Socijalni demokrati zaupajo grofu Czerninu. Bojijo pa se, da mu bo zmanjkalo sile, premagati odpor nemških konservativcev, junckerjev in aneksionistov. Pomiriti nas more danes le eno: Zagotovitev, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem čim najprej končana.

Notranji minister grof Toggenburg zagotavlja, da se vlada seveda zaveda resnega trenutka. Žal, nimam čast poznati gosp. Trockega. Vem le toliko o njem, kar pripovedujejo gospodje socijalni demokratje in časopisi. Zato pa dobro poznam grofa Czernina. Iz polnega prepričanja pravim, da sta si grof Czernin in Trockij zelo podobna in da baš ta podobnost jamči, da bodo pogajanja v Brestu Litovskem dobro napredovala. Ako pravite, da bi se g. Trockij niti za trenutek ne pomislil iti zopet kot mornariški vajenec v svet, ali končati kot vjetnik ali morda še hujše, potem velja, to Vam lahko rečem, isto o grofu Czerninu. Grof Czernin je človek, ki od svojega prepričanja ne popusti niti za ped in če bi izgubil službo in postal berač. To mu je vseeno. On je eden najkonsekventnejših značajev, kar sem jih srečal. Grof Czernin je torej mož, kateremu smemo zaupati in zato je naša dolžnost, da mu pomagamo. Nikdo si ne želi miru iskrenejše, nego grof Czernin. Prepričan sem, da sploh ne bo pripustil, da bi se mirovna pogajanja ponesrečila, ako se naravno ne postavijo čisto nemogoče zahteve. Toda te nemogoče zahteve se ne bodo stavile. Saj ne smemo pozabiti, da sta si monarhija in Rusija složne v tem, da hočete mir. Kako bi se potem mogel mir ponesrečiti? Treba je, da se z Rusi sporazumemo samo glede poti, po kateri moramo hoditi. Zavlačevali pogajanje ne bomo. Grof Czernin vé natanko, da je najhitrejši sklep miru, kakor hitro le mogoče, ravno tako v interesu Avstrije, kakor v interesu Rusije. Ako pričenate dvomiti o Czerninovi sili, morate pomisliti, da se stavlja pogajanjem nasproti prav posebne težkoče. Pogajanja se vršijo pri odprtih durih. Ali je bil že kdaj sklenjen mir, ki je odgovarjal željam vseh strank? Razumljivo je torej, da se javna pogajanja kritizirajo. Mi vsi, ki hočemo mir, pa smo dolžni grofa Czernina tako podpirati, da bo mogla vlada le dvoje storiti: Izjaviti, da je njena mirovna volja brezobzirno iskrena in nadalje, da naj ljudstvo in njega časopisje tako vpliva na potek pogajanj, da bo zaupanje, ki ga potrebuje mirovni delegat, prišlo tudi do izraza in da mu ne bodo spodkopana tla, na katerih mora stati, da doseže pri mirovnih pogajanjih to, čemur se v avstrijskem interesu ne more odreči.

Mirovna konferenca odgodena do 29. t. m.

(K.-B.) Dunaj, 19. januarja. Iz Bresta Litovskega poročajo dne 18. januarja: Razgovori komisije za ureditev političnih in teritorialnih vprašanj so se danes popoldne in popoldne nadaljevali. Glede vprašanja povratka beguncev, o katerem se je govorilo že v zadnji seji, je izjavil državni tajnik dr. v. Kühlmann, da so centralne države v principu zadovoljne, da se te osebe vrnejo ter da se praktična izvedba tega repatriiranja najbolje prenese na ono komisijo, ki se bavi z izmeno civilnih vjetnikov. Na vprašanje von Kühlmanna, ali bo ruski vladi mogoče, podati onim, ki pridejo v poštev, dokazilne listine, da so pred begom živeli v onih pokrajinah, je odgovoril Trockij, da so ti begunci in evakuiranci zbrani v Rusiji v skupinah po deželah in da je dana njih civilnim organom brez dvoma možnost, podati ta dokaz.

Ker je bila ta točka s tem zadovoljivo rešena, je prišla komisija na razgovor o vprašanju, kako naj se vrši glasovanje o državni prihodnosti onih zasedenih pokrajin, katerim priznava Rusija pravico samoodločbe. Z nemške strani se je opozarjalo, da od ruske delegacije za to predlagani referendum ne odgovarja duševnemu razvoju prebivalstva teh pokrajin in da bi bilo pravilneje, dopolniti in